

Nr 286.

Av herr **Stendahl**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning med tillägg till gällande tulltaxa.

I anslutning till Kungl. Maj:ts proposition nr 59 av d. å. tillåter jag mig anföra följande:

Fortfarande som hittills hava apelsiner lämnats tullfria. Däremot har tullen å pomeranser höjts från 10 öre till 20 öre pr kg. Detta åstadkommes därigenom, att pomeranser av tullen hänföras till "Fruktar andra slag" och icke till "Apelsiner", dit den enligt min uppfattning snarare borde höra på grund av att den borde kunna betecknas såsom ett slags apelsin.

För den svenska industrien, som sysslar med fruktberedning eller fruktförädling, blir följden av denna ändrade bestämmelse, att vid framställning av apelsinmarmelad, som dock fabriceras i rätt stor utsträckning av svensk industri och vartill pomeranser måste användas, råvaran för detta fabrikat kommer att draga en förhöjd tull av 10 öre per kg., vilket vid fabrikation betyder en effektiv höjning av 12 öre, alldenstund pomeransen vid fabrikationen endast kan användas till 80 %, då övriga 20 % utgöra avfall. Detta svenska fabrikat försäljes i stark konkurrens särskilt med England, vilket land genom de ändrade tullbestämmelserna skulle komma i en bättre konkurrensställning gentemot svensk fabrikation än hittills, då importtullen på den färdiga marmeladen icke höjts samtidigt som råprodukten för den färdiga varan.

Om man vill betrakta pomeransen resp. den av denna frukt framställda apelsinmarmeladen såsom en lyxvara, torde dock därav knappast kunna följa, att svensk industri på grund av en dylik uppfattning skall ställas i sämre läge än hittills varit fallet.

Härtill kommer, att sockerfrågan synes bliva aktuell på ett sådant sätt, att importhandeln skulle monopoliseras och minimipriset för K5 sättas till 31 öre. Då för närvarande utländskt socker "Tjeckiskt Feinkorn" vid ett inköpspris av 8 shilling 11½ pence kalkylerar i 27, 28 öre per kg. inkl. tull, frakt och hamnkostnader, skulle detta betyda en höjning av 3 à 4 öre mot det nuvarande prisläget, och om då svensk industri skulle betala det ifrågasatta högre sockerpriset utan motsvarande höjning på importerade, syltade frukter till vilka bl. a. marmelader hänföras, skulle den svenska industrien komma i ett ytterligare försämrat läge, vilket väl knappast kan anses vara riktigt eller lämpligt.

Vägen att bringa ändring till det bättre i det av mig påtalade sakförhållandet torde vara:

1) att i tulltaxan införa ett särskilt statistiskt nummer för pomeranser, bestämmande en tull av 10 öre per kg. eller

2) att höja tullen för tulltaxans statistiska nummer 310/11 avseende frukter och bär inlagda i sprit, ättika eller olja samt syltade höjas med 10 öre per kg.

En dylik åtgärd borde enligt min uppfattning icke kunna verka fränstötande eller oriktig på något som helst sätt, så mycket mera som i den redan tidigare nämnda kungl. propositionen nr 59, statistiskt nummer 317/21 "Konserver av djurs kött och andra djurdelar eller frukter, bär, köksväxter, svampar och rötter: — — — andra slag med undantag av ansjovis" höjts med 25 öre per kg. och det här således gäller att med 10 öre per kg. höja tullen för en del varor, då de inkomma i öppet kärl och för vilka man, då de inkomma i hermetiskt sluttet kärl, ansett sig kunna höja tullen med 25 öre per kg.

Hänvisande till ovanstående tillåter jag mig vördsamt hemställa, att riksdagen för sin del ville besluta,

att pomeranser skola draga en tull av 10 öre per kg. eller, om detta icke anses kunna ifrågakomma,

att tullen å statistiska numren 310/11 avseende frukter och bär inlagda i sprit, ättika eller olja samt syltade höjes med 10 öre per kg.

Stockholm den 6 februari 1932.

Sten Stendahl.